אוהב ישראל — במדבר

בעזר אל כביר. נתחיל לכתוב ספר במדבר

וידבר גו' במדבר סיני באוהל גו' באחד גו'. יש להבין ולדעת למה פרט כאן הכתוב מקום וזמן הדיבור ולא כן עשה בכל מצות התורה ובשאר ענינים. ועוד רבו הדקדוקים. כמבואר לכל איש משכיל. אמנם בהעיר לב. י"ל ע"ד האמת. כי תוה"ק השמיענו כאן דברים נפלאים נסתרים ונוראים. כי הנה כתיב עוטה אור כשלמה וידוע ומבואר אצלינו כמה פעמים פי' זה הפסוק. כי הבורא ב"ה וב"ש ברוב רחמיו וחסדיו הגדולים והקדושים רצה להיטיב לבנ"י עם קדושו בני אל חי אשר בשבילם ועבורם האצי"ל ובר"א ויצ"ר ועש"ה כל העולמות עליונים הק' ועולמות התחתונים. ורצה להודיעם ולקדשם במצותיו הקדושים ולהודיעם כחותיו הנוראים וגדולתו וגבורתו הנוראים מצד פעולותיו. ולהיות כי לית מחשבה תפיסא ביה כלל. והוא מושלל מהשגה ובפרט מהשגת אנושי הגשמי. ולזאת האציל הבורא ב"ה וב"ש הנכבד והנורא כביכול אור צח מצוחצח מהוד מעטה לבושו מעילה לעלול בהשתלשלות הקדושה עד אשר יוכלו עם קרובו הנעימים לידע ולהשיג כביכול אלהותו ית' מצד פעולותיו ושיוכל להשיג ולדבק במצותיו הק' ובחי' לבוש הק' והנורא הזה. הוא סוד המלבוש העליון כביכול מספר שע"ח. מנין שם הק' או"ר פנ"י א"ל וסוד חשמ"ל הקדוש. כי חושבני' דדין כחושבני' דדין וכולא חד. וסוד החשמ"ל אחז"ל עתים חשות ועתים ממללות. והוא סוד שמות הק' הוי"ה. אדנ"י. השם הק' הוי"ה. הוא רק במחשב' וזהו ח"ש. והשם הק' אדנ"י הוא בדיבור. וזהו מ"ל. ובהתייחדם וזיווגם ברזא דאחד ע"י מצות ומע"ט שעושים עם ה'. נק' חשמ"ל תיבה אחת והנה כאן כאשר רצה הבורא ב"ה וב"ש לצוות את משרע"ה לפקוד את ישראל עם קדושו. ורצה להורות לו הדרך ישרה. איך לנטלם ולנשאם ולהעלותן למקורן ולשורשן ולמקור שורש שורשם בקודש. בא אז לדבר אתו מבחי' זו במדב"ר סינ"י הוא מספר חשמ"ל. היינו שמזה הבחי' דיבר אתו הבורא ב"ה הנכבד והנורא. וסוד הזה והנהגה זו מסר אז הבורא ב"ה וב"ש למשרע"ה. באהל מועד. אוהל הוא לשון בהירות כמו בהלו נרו עלי ראשי היינו שדיבר אתו אז מאותו בהירות ואור צח המאיר ובא לעולם הזמן וזהו אהל מועד. כי הוצרך אז למסור לו דיבור והנהג' השייך לעולם הזמן. בא' לחודש השני כי הצירוף הק' מי"ב צירופי הוי"ה המאיר לחדש השני הוא חדש אייר. יהה"ו. היוצא מפסוק כי אם בזאת י"תהלל ה"מתהלל ה"שכל ו"ידוע אותי. וידוע כי ע"י י"ב צירופי הוי"ה הק'. נתחדש ונברא ונתייסד כל בריאת העולמות עליונים ותחתונים. וצירוף הנ"ל הוא צירוף השני מהי"ב צירופים ולזה נק' בסוד חידוש השני וזהו באחד היינו מאחדות האמת הפשוט סוד כתרא עילאה קדישא המאיר לחידוש השני כמבואר. והוא סוד ה' עילאה קדישא עלמא דבינה ובחי' זו נק' נועם ה' והבן. בשנה השנית. שנה הוא בסוד היקף שלם מכל כוחות הק' והנוראים. המאירים והנכללים בסוד המלוכה הק' וזהו בשנה השנית היינו ה' שנית משם הוי"ה הק' בחי' מלכות הקדוש. וכאשר נתייחדו אלו הבחי' ברזא דאחד הוא סוד החשמ"ל הנרמז בתיבות במדבר סיני וכמבואר. שאו את ראש כל עדת ב"י למשפחותם לבית אבותם. היינו לנשאם ולהגביה אותם למקור המקורות ושורש השרשים של

נשמות ישראל שהוא בחי' קודש ישראל לה' ראשית תבואתה סוד חכמה עילאה קדישא. וזהו למשפחותם מלשון ספחני נא. היינו לשון דביקות. לבית אבותם. סוד חכמה קדישא הנק' אב"א. כי היו כלולים ודבוקים בכח הא"ב הק' והנורא. ולהעלותם עוד למדריגה היותר גבוה ומעולה בקודש. במספר שמות כל זכר לגלגלתם במספר הוא לשון ספיר ובהירות אור הבהיר. כל זכר הוא ל' דכר המשפיע היינו שכל הבהירות מכל ההשפעות יתעלה ויומשך לעדת ה' בני אל חי לגלגלותם סוד גולגלתא דמלכא קדישא כביכול. ומשם יומשך ויושפע לבנ"י עם קרובו כל חדו וכל טיבו ונהורין עילאין קדישין להכנ"י לעילא ולתתא. כיהר"א. והמשכיל יבין כ"ז. כי הם דברים עתיקין: ויתר הדברים לא זכיתי לשמוע ממש מפיו הק' מדבר ולזאת מנעתי ידי מלהעלותם על הכתב כי יראתי:

קח את הלוים תחת כל בכור בבנ"י וגו'. יש להבין ולדעת בשום שכל וליתן טעם הגון על לקיחת הלוים תחת הבכורות. וגם ענין מספרם. שמספר הלוים היו כ"ב אלף והבכורות היו עודפים במספרם על מנין הלוים רע"ג. וציוה הבורא בהוב"ש לקחת מחירם פדיון חמשת חמשת שקלי כסף לגלגלת. וליתן כסף הנ"ל לאהרן ולבניו והכל צריך טעם:

ובהעיר לב י"ל כי הנה כבר מבואר אצלינו. בפ' בא סוד בכ"ר שהם אותיות שניות מאחד אחדות הפשוט והאמיתי. בסוד אי"ק בכ"ר שאותיות אי"ק הם אותיות ראשונות מיחידית עשירית ומאות ומספר אי"ק הוא אל"ף במילואו גימ' קי"א. ובכ"ר הם אותיות שניות. ולאשר הם שניות יש אחיזת הדינין בקצוון ובסופן. ולזה מקודם ציוה בורא כל העולמים בהוב"ש לקדש כל בכ"ר ושיהיו קדושים להדבק בהאחדות הפשוט לבל יגיע אליהם שום שליטת ואחיזת הדינין ר"ל. אכן כאשר הגיעו הלוים למספר כ"ב אל"ף. ציוה אז הבורא בהוב"ש לקחת הלוים ולהחליפם תחת הבכורות. כי הנה נודע סוד הלוים המה בסוד גבורות. אמנם כן הם בסוד אלהי"ם קדושים גבורות ממותקות. וידוע דבאורייתא ברא קב"ה עלמא. היינו בכ"ב אתוון דאורייתא ולאשר המה כלים ואותיות המה בסוד צמצומים אמנם כן הם בסוד אלהי"ם קדושים והוא סוד בל"ב נתיבות פליאות חכמה ברא ויצר וחקק אלהים צבאות את העולם. כמבואר בס"י. והיינו בסוד כ"ב אתוון ועשרה מאמרות המה ביחד ל"ב. ולאשר הלוים המה בסוד אלהי"ם קדושים גבורות ממותקות. לזאת היו מספרם אז כ"ב אלף נגד כ"ב אתוון דאורייתא ואל"ף הוא סוד האחדות הק' וכנ"ל. להמתיק הכ"ב אלף בכורות והבכורות היו עודפים רע"ג בסוד כי רג"ע באפו. רג"ע נוטריקין ראשית גוים עמלק כי לבסוף כל יש אחיזה להחיצונים ר"ל בסוד סוספיתא דדהבא זוהם הזהב הקשה ר"ל ועמל"ק הוא קליפה ראשונה לכל הקליפות כנודע מספה"ק. ולזה ציוה הבורא בהוב"ש ליתן מחירם חמשת שקלים לכל גלגלת. כי כס"ף הוא בסוד החסד כנודע. וחמשת הוא סוד ה' תתאה סוד המלוכה הק'. ולקשרה ולייחדה ולהעלותה. ברום המעלות. היינו לגלגלת סוד גלגלתא קדישא. כי מלכותו ית' בכל משלה ובזה חיל בלע ויקיאנו להוציא מהקליפות בולעם מפיהם לבל יהי' להם אחיזה כלל וכלל. והכל נעשה ונמתק ע"י הכהן סוד איש החסד. ולזה ונתת הכסף לאהרן ולבניו. פדויי העודפים בהם. היינו פדיון המותרת הדינין יהיו הכל נמתק ע"י איש החסד. והבן כ"ז היטב: